

Σχετικά με το Συμβούλιο του Πανεπιστημίου

Συνάδελφοι,

Όπως γνωρίζετε, είμαι υποψήφιος στην εκλογή εσωτερικών μελών του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου Κρήτης. Σας στέλνω μερικές σκέψεις και θέσεις,

(α) Σχετικά με το νόμο:

Ο ν. 4076/2012 βελτιώνει εν μέρει το ν. 4009/2011. Όμως στο συνολικό νομοθετικό πλέγμα αναδεικνύονται αδυναμίες και εντάσεις που οφείλονται στη χρόνια αδιαφάνεια των προθέσεων του νομοθέτη καθώς και σε παροιμιώδη νομοπαρασκευαστική προχειρότητα. Ενδεικτικά:

- Με το ν. 4076, αποκαθίσταται το Τμήμα ως ακαδημαϊκή μονάδα.¹ Όμως, για τη λειτουργία του Τμήματος, ο νομοθέτης καλεί τα μέλη του να εφαρμόσουν «σε συνδυασμό» (!) τις ισχύουσες, τις τροποποιούμενες και τις ακόμα προγενέστερες (πλαίσιο ν. 1268/1982, 3549/2007) διατάξεις (αρ. 4. 1, 2, 5). Επίσης, παραμένουν υπολείμματα της οριζόντιας διαίρεσης των σπουδών που προέβλεπε ο ν. 4009: το Τμήμα αποτελεί, κατά βάση, ακαδημαϊκή μονάδα «προπτυχιακών σπουδών» και «υλοποιεί» μεταπτυχιακά προγράμματα κατ' ανάθεση της Σχολής που τα «οργανώνει». Πάντως, με την κατάργηση του αρ. 11 του ν. 4009 (« Όργανα της της σχολής μεταπτυχιακών σπουδών»)² αίρεται η καταστροφική υποχρεωτική διάκριση ανάμεσα σε «Σχολές προπτυχιακών σπουδών» και «Σχολές μεταπτυχιακών σπουδών» που επέβαλλε ο ν. 4009. Επίσης προς τη σωστή κατεύθυνση, της μεγαλύτερης ευχέρειας αυτορρύθμισης του Πανεπιστημίου, κινείται η προσθήκη στο αρ. 7.4 του ν. 2009: «Τα προγράμματα μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών λειτουργούν σύμφωνα με τον Οργανισμό του Ιδρύματος» (ν. 4076, αρ. 1.3).³
- Οι κοσμήτορες καθίστανται αιρετοί από το σύνολο των «καθηγητών» της οικείας Σχολής. Οι αρμοδιότητές τους περιορίζονται δραστικά και σχεδόν επιστρέφουν σε ό,τι γνωρίζαμε ως σήμερα (και, σε ό,τι αφορά στις μεταπτυχιακές σπουδές, τουλάχιστον μέχρι τη σύνταξη και έγκριση του Οργανισμού του Πανεπιστημίου). Ιδιαίτερα, δεν ασκούν την αρμοδιότητα συγκρότησης εισηγητικών επιτροπών και εκλεκτορικών σωμάτων για την εκλογή ή εξέλιξη διδασκόντων. Οι αρμοδιότητες αυτές ουσιαστικά επιστρέφουν στα Τμήματα⁴ (αλλά στη Γ.Σ. αντί της καταργημένης Γ.Σ.Ε.Σ. κατά την κείμενη νομοθεσία (4009, 4076), στη Γ.Σ. [πλέον,

¹ Βλ. ν. 4076, αρ. 4, όπου και η αποκατάσταση των Τομέων (4.1), και αρ. 3.7 (μεταφορά αρμοδιοτήτων από την κοσμητεία στο Τμήμα), σε συνδυασμό με αρ. 1.1.

² Βλ. ν. 4076, αρ. 13.2. Ευχαριστώ τον Κώστα Τζανάκη και τη Δέσποινα Αλεξανδράκη για τη σχετική επισήμανση.

³ Το άρθρο 7.4 του ν. 4009, όπως τροποποιείται από το ν. 4076 (αρ. 1.3), παίρνει την ακόλουθη μορφή (υπό διαγραφή, ό,τι καταργείται): «Η Σχολή μεταπτυχιακών σπουδών αποτελεί τη βασική διοικητική μονάδα που εξασφαλίζει τη διεπιστημονική επικοινωνία, συντονίζει και οργανώνει τα προγράμματα μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών του ιδρύματος και αναθέτει την υλοποίησή τους σε Τμήματα ή ομάδες διδασκόντων. Τα προγράμματα μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών λειτουργούν σύμφωνα με τον Οργανισμό του Ιδρύματος».

⁴ «Η αρμοδιότητα συγκρότησης των επιτροπών επιλογής και εξέλιξης των Καθηγητών [...] ανήκει στη Συνέλευση του Τμήματος κατόπιν σύμφωνης γνώμης της Κοσμητείας» (ν. 4079, αρ. 3.4, σε αντικατάσταση του αρ. 9.5.ε του ν. 4009).

«Συνέλευση»] συμμετέχουν οι διδάσκοντες όπως μέχρι σήμερα, ένας εκπρόσωπος των προπτυχιακών και ένας των μεταπτυχιακών φοιτητών). Οι Κοσμητείες απεμπλέκονται, επίσης, από την οργάνωση των προγραμμάτων προπτυχιακών σπουδών που επιστρέφουν στην ευθύνη των Τμημάτων.

- Μειώνονται οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου και αυξάνονται οι αρμοδιότητες της Συγκλήτου, με αποτέλεσμα τη μερική άρση της αρχικής ανισορροπίας. Όμως, η σύνθεση της Συγκλήτου είναι άκρως προβληματική και εντελώς μη λειτουργική.⁵ Κατά τα λοιπά το σύστημα παραμένει όσο «πρυτανοκεντρικό» όριζε ήδη ο ν. 4009.⁶

(β) Ειδικότερα για το Συμβούλιο:

Ακόμα περισσότερο με το ν. 4076, το Συμβούλιο είναι όργανο που δεν παίρνει πρωτοβουλίες και δεν ασκεί διοίκηση. Για κάθε του ενέργεια απαιτείται εισήγηση άλλων πανεπιστημιακών οργάνων, κυρίως του πρύτανη και της Συγκλήτου. Το Συμβούλιο δεν συντάσσει τον Οργανισμό και τον Εσωτερικό Κανονισμό· ο Πρύτανης συντάσσει, το Συμβούλιο εγκρίνει. Η «χάραξη στρατηγικής για την ανάπτυξη του Ιδρύματος» (4009, 8.10.α.) γίνεται πια «μετά από εισήγηση της Συγκλήτου» (4076, 2.7). Και, βέβαια, το Συμβούλιο δεν εκλέγει πλέον κοσμήτορες. (Επιλέγει, ωστόσο, τρεις μεταξύ των προτιθέμενων υποψηφίων πρυτάνεων και κοσμητόρων. Για το θέμα διατηρώ τη θέση που διατύπωσα πέρυσι απαντώντας στο ερωτηματολόγιο του Συλλόγου Διδασκόντων του Ηράκλειο, κείμενο που σας έχω κοινοποιήσει: «[Σ]το ενδεχόμενο περισσότερων από τρεις υποψηφιοτήτων, ο νόμος αναθέτει στο Συμβούλιο την προεπιλογή τριών που θα τεθούν στην εκλογική διαδικασία. Θεωρώ ότι ρύθμιση αυτή αναθέτει αθέμιτη υπερεξουσία στο Συμβούλιο και πρέπει να αναιρεθεί με τροποποίηση του νόμου. Για να θεραπευθεί εντωμεταξύ αυτή η ανωμαλία, προτείνω προκαταρκτική ψηφοφορία από την οποία θα προκύψουν οι τρεις επικρατέστεροι υποψήφιοι, μεταξύ των οποίων θα διενεργηθεί στη συνέχεια η εκλογή του Πρύτανη, από το ίδιο εκλεκτορικό σώμα» (Απαντήσεις..., ερ. 2). Αναλογικά προτείνω για την εκλογή κοσμήτορα, όπως υποστήριζα και τότε (ερ. 3).

⁵ Η διάταξη για τη σύνθεση της Συγκλήτου (ν. 4009, αρ. 8.19), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 4076 (αρ. 2.10), παίρνει την ακόλουθη μορφή (με σκίαση, το αντικατεστημένο εδάφιο (γ)): «Ο συνολικός αριθμός των μελών της Συγκλήτου που έχουν δικαίωμα ψήφου δεν μπορεί να υπερβαίνει τα είκοσι ένα ή τριάντα ένα [αν] ο αριθμός των Σχολών του Ιδρύματος υπερβαίνει τις οκτώ και αποτελείται από: (α) τον πρύτανη, (β) τους κοσμήτορες, (γ) τους προέδρους των Τμημάτων και μέχρι δύο ανά Σχολή, με διετή θητεία μη ανανεούμενη, με εναλλαγή των Σχολών και μέχρις ότου εξαντληθεί το σύνολο των Τμημάτων κάθε Σχολής. Ο τρόπος καθορισμού εκπροσώπησης των Προέδρων ορίζεται με απόφαση του Πρύτανη, η οποία εκδίδεται άπαξ, (δ) έναν εκπρόσωπο των προπτυχιακών φοιτητών, έναν των μεταπτυχιακών φοιτητών και ένα εκπρόσωπο των υποψηφίων διδασκόντων, όπου υπάρχουν, που εκλέγονται για ετήσια θητεία χωρίς δυνατότητα επανεκλογής, (ε) έναν εκπρόσωπο κάθε κατηγορίας προσωπικού που προβλέπεται στα άρθρα 28 και 29 που [...] συμμετέχει, με δικαίωμα ψήφου, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν ζητήματα της αντίστοιχης κατηγορίας προσωπικού. Η ακριβής σύνθεση και ο αριθμός των μελών της Συγκλήτου με δικαίωμα ψήφου, καθώς και οι προϋποθέσεις και κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή των ανωτέρω, προβλέπονται στον Οργανισμό και τον Εσωτερικό Κανονισμό του Ιδρύματος, αντίστοιχα. Στις συνεδριάσεις της Συγκλήτου παρίστανται, χωρίς δικαίωμα ψήφου, οι αναπληρωτές πρύτανη και ο γραμματέας του Ιδρύματος». Πιστεύω ότι η (μερική, έστω) αποκατάσταση του Τμήματος ως ακαδημαϊκής μονάδας επιβάλλει την τροποποίηση του νόμου ώστε να εξασφαλίζεται η συμμετοχή όλων των προέδρων στη Σύγκλητο. Η εκ περιτροπής συμμετοχή τους, αντίθετα, βρίσκεται έξω από κάθε (ακαδημαϊκή) λογική. (Ας σημειωθεί και η αντίφαση που προκύπτει, παραπάνω, ανάμεσα στις ρυθμίσεις του Οργανισμού και την παρείσακτη «άπαξ» απόφαση του πρύτανη).

⁶ Πάντως, το τελευταίο εδάφιο των αρμοδιοτήτων του πρύτανη («Ασκήι όσες αρμοδιότητες δεν ανατίθενται ειδικώς από το νόμο σε άλλα όργανα του ιδρύματος», ν. 4009, αρ. 8.18.ιη) καταργείται και προστίθεται (αυτολεξεί) στις αρμοδιότητες της Συγκλήτου (ως 8.20.ιζ, βάσει του ν. 4076, αρ. 2.9)

Στην ουσία, όπως τη βλέπω, το Συμβούλιο μπορεί να λειτουργήσει είτε ως όργανο για την προαγωγή των θέσεων του Πανεπιστημίου όπως συγκροτούνται από τη θεσμική διαβούλευση της ακαδημαϊκής κοινότητας είτε ως ανασταλτικό όργανο, απέναντι στο Πρύτανη και τη Σύγκλητο. Ο ρόλος που θα παίζει το Συμβούλιο εξαρτάται σε ένα κρίσιμο βαθμό και από την επιλογή των εξωτερικών μελών.

Ειδικότερα για τα εξωτερικά μέλη,

δεν άλλαξα γνώμη: «Κρίνω ωφέλιμο για το Πανεπιστήμιο τα εξωτερικά μέλη του Συμβουλίου του να ανήκουν στη διεθνή ακαδημαϊκή κοινότητα είτε να βρίσκονται σε επαφή με αυτήν. Ειδικότερα, θεωρώ επιθυμητό τα πρόσωπα που θα προταθούν να είναι διακεκριμένοι επιστήμονες με σημαντική ακαδημαϊκή διαδρομή και με εμπειρία συμμετοχής στη διοίκηση πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων στην Ελλάδα ή / και στο εξωτερικό. Προτείνω να θέσουμε ως στόχο τα εξωτερικά μέλη του Συμβουλίου να σχετίζονται αντιπροσωπευτικά με τις γνωστικές περιοχές των (υφιστάμενων) Σχολών του Πανεπιστημίου. Ειδικότερα, να επιδιωχθεί στα εξωτερικά μέλη του Συμβουλίου η «γνωστική αντιπροσώπηση» και των πέντε Σχολών του Πανεπιστημίου Κρήτης. Για το σκοπό αυτό είναι θεμιτό και σκόπιμο να διαμορφωθεί και να εκφραστεί γνώμη του σώματος των καθηγητών κάθε Σχολής.⁷ Πρακτικά, σχετική προκαταρκτική συζήτηση μπορεί να γίνει στις Γενικές Συνελεύσεις Ειδικής Σύνοψης των Τμημάτων και η διαβούλευση που θα οδηγήσει σε προτάσεις προσώπων, ενός ή περισσότερων, να γίνει μεταξύ του κοσμήτορα και των προέδρων των Τμημάτων» (Απαντήσεις..., ερ. 1).

Για να συμβεί κάτι παρόμοιο απαιτείται ωστόσο *ικανή παράταση της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων για τις θέσεις των εξωτερικών μελών που έχει οριστεί στις 19/10/2012.*

Επειδή ο νόμος τροποποιήθηκε,⁸ δεν χρειάζεται πια να ξιφουλκήσω, όπως τότε («πιστεύω ότι το Πανεπιστήμιο πρέπει να θωρακιστεί απέναντι στον κίνδυνο οι πολιτικές-κομματικές επιρροές, που μέχρι τώρα εκφράζονταν μέσω των κομματικών φοιτητικών παρατάξεων, να υποκατασταθούν από εξωπανεπιστημιακούς πολιτικούς – κομματικούς παράγοντες επιρροής. Για το σκοπό αυτό, προτείνω να συμφωνήσουμε στον *ex officio* αποκλεισμό από τις θέσεις των εξωτερικών μελών του Συμβουλίου:

- των πολιτικών προσώπων, είτε της «εθνικής σκηνής» είτε της τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και των εργασιακά εξαρτημένων απ' αυτά (διευθυντών και υπαλλήλων πολιτικών γραφείων κλπ.),
- των μετακλητών κυβερνητικών υπαλλήλων,
- των εκπροσώπων συνδικαλιστικών και επιμελητηριακών φορέων»).

Για κάθε ενδεχόμενο, όμως, επαναλαμβάνω με την ίδια έμφαση την τότε θέση μου: «αν εκλεγώ στο Συμβούλιο, δεν πρόκειται να συναινέσω στην επιλογή προσώπων με τα αμέσως παραπάνω χαρακτηριστικά. Επίσης για την διαφύλαξη του κοσμικού / λαϊκού χαρακτήρα του Πανεπιστημίου, που αποτελεί ιστορική κατάκτηση των θεσμών της ανώτατης παιδείας στις δημοκρατίες του δυτικού κόσμου, θα αντιταχθώ στη συμμετοχή στο Συμβούλιο εκπροσώπων θρησκευτικών δογμάτων»⁹

---

⁷ Όπου αναφέρομαι σε «καθηγητές» εννοώ τους διδάσκοντες των τεσσάρων βαθμίδων, δηλαδή τα (πρώην) μέλη Δ.Ε.Π.

⁸ Ο ν. 4076 (αρ. 2.4) τροποποιεί τον 4009 (8.5.α· υπό διαγραφή, ό,τι καταργείται) ως εξής: «Προσόντα για την εκλογή εξωτερικού μέλους είναι η ευρεία αναγνώρισή του υποψηφίου στην επιστήμη, στα γράμματα ή τις τέχνες ή η διάκρισή του στην κοινωνική, οικονομική, πολιτική ή πολιτιστική ζωή σε εθνικό επίπεδο ή σε διεθνές επίπεδο και η γνώση και εμπειρία από θέση ευθύνης».

⁹ «[Για τη σύνδεση με την «τοπική κοινωνία», που είναι επιθυμητή εντός σαφώς περιγεγραμμένου πλαισίου, υποστηρίζω τη θεσμοθέτηση μέσω του Οργανισμού του Πανεπιστημίου ειδικού οργάνου με (αυστηρά) γνωμοδοτικό χαρακτήρα]».

Παραθέτω αποσπασματικά, στη συνέχεια, τις απαντήσεις μου στα τρία τελευταία ερωτήματα που τέθηκαν τότε:

«4. Ποιά θεωρείτε τα σημαντικότερα ζητήματα σχετικά με τον Οργανισμό του Πανεπιστημίου;

Τα ζητήματα προς ρύθμιση από τον Οργανισμό απαριθμούνται συγκεντρωτικά στο αρ. 5.2 του ν. 4009/2011. Ξεχωρίζω ενδεικτικά τα εδάφια (ε), (στ) και (ιστ).¹⁰

Παρά το γεγονός ότι ο Οργανισμός συνιστά κατ' αρχήν ένα θετικό βήμα προς την αυτορρύθμιση του Πανεπιστημίου θεωρώ ότι το βήμα αυτό έχει δύο ελαττώματα:

A) Είναι δειλό. Η αυτορρύθμιση του Πανεπιστημίου πρέπει να είναι ευρύτερη, αλλά αυτό προϋποθέτει ένα πραγματικά λιτό νόμο – πλαίσιο.

B) Ανατίθεται σε ένα μόνο πρόσωπο, τον Πρύτανη, και τελεί υπό την έγκριση ενός ολιγομελούς και μεικτού οργάνου, του Συμβουλίου. Όμως, για ένα τόσο σημαντικό θέμα απαιτείται να διασφαλίζεται η δυνατότητα αποφασιστικής συμμετοχής των καθηγητών μέσα από πιο ισορροπημένους θεσμούς αντιπροσώπευσης, δηλαδή με τροποποίηση της σύνθεσης και ενίσχυση των αρμοδιοτήτων της Συγκλήτου.

[...]¹¹

5. Τι άποψη έχετε για την εσωτερική διάρθρωση του Πανεπιστημίου σε Σχολές και Τμήματα;

Έχω υποστηρίξει ότι οι κυριότερες αστοχίες του νόμου [4009] και οι επακόλουθοι κίνδυνοι αφορούν σε ζητήματα ακαδημαϊκής οργάνωσης – οργάνωσης σπουδών.¹² Προτεραιότητα των Πανεπιστημίων πρέπει να είναι η αποκατάσταση του Τμήματος ως βασικής ακαδημαϊκής μονάδας και η άρση της καταστροφικής ταύτισής του με το πρόγραμμα σπουδών. Στα Τμήματα πρέπει να δοθούν κίνητρα για την ανάπτυξη περισσότερων του ενός προγραμμάτων σπουδών, με διατομεακές, διατμηματικές και διασχολικές συνεργασίες.

[...]¹³

Μέχρι να επιτευχθούν οι σχετικές τροποποιήσεις του νόμου, για τις οποίες οφείλουμε να εργασθούμε εκπονώντας αιτιολογημένα σχέδια τροπολογιών, πρέπει να αποφευχθούν σπασμωδικές κινήσεις προσαρμογής του Πανεπιστημίου Κρήτης στο νέο νομικό πλαίσιο, με τον κατακερματισμό των υφισταμένων Σχολών. Προσωπικά πιστεύω ότι η σημερινή ακαδημαϊκή διάρθρωση του Πανεπιστημίου Κρήτης είναι σε γενικές γραμμές ορθολογική και λειτουργική. Η όποια συζήτηση για ενδεχόμενη αναδιάταξη των Σχολών πρέπει να γίνει με νηφαλιότητα και ανάπτυξη επιχειρημάτων. Οι Γενικές

---

¹⁰ Αρ. 5.2: «Με τον Οργανισμό καθορίζονται τα θέματα οργανωτικής δομής και λειτουργίας κάθε ιδρύματος και ιδίως τα ακόλουθα: ... (ε) τα ειδικά προσόντα και οι προϋποθέσεις εξέλιξης των καθηγητών του ιδρύματος, (στ) η διαδικασία προκήρυξης θέσεων, επιλογής και διορισμού των καθηγητών του ιδρύματος ... (ιστ) οι βασικές αρχές λειτουργίας των προγραμμάτων προπτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών ... ».

Σημαντικά, μεταξύ πολλών, θεωρώ επίσης τα ζητήματα της διοικητικής οργάνωσης του Πανεπιστημίου (βλ. αρ. 28.3 & 5) και των όρων συνεργασίας του Πανεπιστημίου με ερευνητικά κέντρα (βλ. αρ. 42.3).

¹¹ Παραλείπω την πρότασή μου για «διάσωση» των Τομέων μέσω του Οργανισμού (με αξιοποίηση του αρ. 5.2 του ν. 2009), που η τροποποίηση του νόμου κατέστησε ανεπίκαιρη.

¹² Βλ. τα άρθρα μου στο *Βήμα της Κυριακής* (10/7/2011: «Πανεπιστήμιο χωρίς εμπιστοσύνη» & 14/8/2011: «Εκτός από το Συμβούλιο υπάρχουν και οι σπουδές») και στο *Athens Review of Books* («Ο νόμος για τα πανεπιστήμια: φαινόμενα και νοούμενα», Σεπτέμβριος 2011).

¹³ Παραλείπω τη συζήτηση του προβλήματος της ακαδημαϊκής διχοτόμησης μεταξύ προπτυχιακών και μεταπτυχιακών Σχολών, που θεραπεύθηκε.

Συνελεύσεις Ειδικής Σύθεσης είναι καταλληλότερο πλαίσιο για μια τέτοια οργανωμένη συζήτηση της οποίας τα αποτελέσματα μπορούν να συντεθούν από επιτροπές που θα ορίσει η Σύγκλητος ανά υφιστάμενη Σχολή, στις οποίες θα συμμετέχουν οι πρόεδροι των Τμημάτων υπό την προεδρία του οικείου κοσμήτορα.

Ας σημειωθεί ότι η σύσταση Σχολών κατά την έννοια του ν. 4009/2011 σε κάθε πανεπιστήμιο προβλέπεται να γίνει με προεδρικό διάταγμα που (υποτίθεται ότι) θα ρυθμίζει μια σειρά ζητημάτων (βλ. αρ. 76.7) και θα εκδοθεί από τα Υπουργεία Οικονομικών και Παιδείας μετά από (απλή) γνώμη του Συμβουλίου κάθε πανεπιστημίου και της Α.Δι.Π.

6. Τι άποψη έχετε για τις συγχωνεύσεις ΑΕΙ ή και ΤΕΙ στην Κρήτη;

Η συγχώνευση Πανεπιστημίου και Πολυτεχνείου Κρήτης είναι κατ' αρχήν συζητήσιμη. Στη σχετική συζήτηση, όμως, πρέπει να ληφθεί υπόψη ως μη αντιστρεπτό δεδομένο η γεωγραφική διασπορά και να προσαχθούν πειστικά επιχειρήματα για την ωφελιμότητά της στην παροχή της ανώτατης εκπαίδευσης.

Κυριότερα, πριν ξεκινήσει μια τέτοια συζήτηση πρέπει να διευκρινισθεί αν οι συνομιλητές μας εννοούν τη «συγχώνευση» ως *συρρίκνωση*. Αυτός είναι ένας πραγματικός κίνδυνος καθώς η πολιτεία ενθαρρύνει με ποικίλα μέσα τη δημιουργία ιδιωτικών «εκπαιδευτηρίων» που θα επωφελούνται από τη παρασιτική σύνδεσή τους με ΑΕΙ. Οι τάσεις που θα αναπτυχθούν και θα τροφοδοτηθούν με «συγχωνεύσεις» μπορεί να πιέσουν προς περιθωριοποίηση τα περιφερειακά πανεπιστήμια.

Η συγχώνευση Πανεπιστημίου και ΤΕΙ δεν είναι ούτε κατ' αρχήν συζητήσιμη, σύμφωνα με τις «Γενικές Αρχές» του ίδιου του νόμου 4009/2011, που (ορθώς) επιτάσσει «διακριτή φυσιογνωμία, σκοπό και αποστολή» για τα Πανεπιστήμια και για τα ΤΕΙ (αρ. 1.3· πβ. αρ. 4.2)».

Σημειώνω, τέλος, ότι τα χρονοδιαγράμματα που έθεταν οι μεταβατικές διατάξεις του ν. 4009 έχουν τινάχτει στον αέρα και ότι η φημολογία γύρω από το σχέδιο «Αθηνά» επιβάλλει την αυξημένη επαγρύπνησή μας, ώστε να υπάρξει έγκαιρη και τεκμηριωμένη θεσμική απάντηση σε ενδεχόμενο αιφνιδιασμό που θα αποβλέπει στην εξυπηρέτηση τυφλών «ποσοτικών» στόχων που μπορεί να δίνουν την εντύπωση της «μείωσης του δημόσιου τομέα», εις βάρος όμως της ουσίας της *δημόσιας* πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Αλέξης Καλοκαιρινός